

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2011/0110 van 3 augustus 2011
in de zaak 2009/0056/A/3/0099

In zake:

de heer ■■■■■, wonende te ■■■■■

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Patricia SCHEIRLYNCK
kantoor houdende te 8630 Veurne, Statiestraat 6

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
de heer Axel VAN RIE

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 13 november 2009, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen van 15 oktober 2009.

Met dit besluit heeft de deputatie het administratief beroep van de heer ■■■■■ en mevrouw ■■■■■ hierna de aanvragers, tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Wervik van 29 juni 2009 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de aanvragers de stedenbouwkundige vergunning verleend voor het regulariseren van een carport.

Het betreft een perceel gelegen te Wervik, ■■■■■ en met als kadastrale omschrijving ■■■■■.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft geen wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 2 juni 2010, alwaar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Laetitia CHRISTIAENS die loco advocaat Patricia SCHEIRLYNCK verschijnt voor de verzoekende partij en de heer Axel VAN RIE die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

III. TUSSENKOMST

De heer [REDACTED] en mevrouw [REDACTED] vragen met een gewone brief van 25 februari 2010 (datum poststempel) om niet in te gaan op het beroep van de verzoekende partij.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 17 maart 2010 vastgesteld dat, hoewel er redenen zijn om de brief van 25 februari 2010 te beschouwen als een verzoek tot tussenkomst, vermeld verzoek als onontvankelijk dient afgewezen te worden aangezien het verzoek in strijd met artikel 4.8.14 VCRO niet met een beveiligde zending werd ingesteld.

IV. FEITEN

Op 15 april 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de aanvragers bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Wervik een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “een regularisatie voor het plaatsen van een carport”.

Het perceel is, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 14 augustus 1979 vastgestelde gewestplan ‘leper-Poperinge’, gelegen in woongebied.

Het perceel is niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 23 april 2009 tot 25 mei 2009, wordt één bezwaarschrift ingediend, uitgaande van de huidige verzoekende partij.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 30 april 2009 een gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wervik heeft het eensluidende advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar niet gevraagd. Ze weigert op 29 juni 2009 een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvragers en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

Het betreft een bezwaar van de aanpalende eigenaar. Het bezwaarschrift handelt over de afstand tussen de carport en de eigendom van de klager, die vreest voor waterinsijpeling. De carport wordt aangebouwd aan de zijmuur van de bezwaarindiener. Dit kan niet zonder zijn toestemming indien deze muur eigendom is van de aanpalende buur, wat blijkt uit het dossier. Zelfs indien het een gemene muur betreft –quod non- is artikel 622 BW van toepassing. Ook aan de bepalingen van artikel 622 BW is niet voldaan.

Het bezwaarschrift is bijgevolg ontvankelijk en gegrond.

...

Advies dienst:

- ...

- *De carport wordt opgetrokken tussen de vrijstaande wachtgevel van de aanvrager en de wachtgevel van de nabuur.*
- *In navolging van RWO-adviezen wordt voor carports in de bouwvrije zones tussen twee halfopen tot open woningen altijd dezelfde voorwaarden opgelegd. Deze voorwaarden zorgen ervoor dat het plaatsen van een carport geen bijkomende hinder met zich meebrengt voor de naburen en de open tot halfopen typologie van de woningen bewaard blijft. Deze toetsingsvoorschriften zijn:*
 - o *Max. oppervlakte: 21m², max. hoogte 3m*
 - o *Enkel mogelijk langs een kant van de woning*
 - o *De carport wordt ingeplant vanaf de tweede helft van de voorgevel*
 - o *Geen bezwaren tijdens het openbaar onderzoek*
- *De voorgestelde werken hindert de omgeving niet naar licht, zonlicht en privacy.*
- *Het voorliggende project heeft een beperkte oppervlakte en ligt niet in een recent overstroomd gebied of een overstromingsgebied, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat geen schadelijk effect wordt veroorzaakt, voor zover de normen worden gerespecteerd.*
- *Omwille van bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag zowel juridisch-planologisch als ruimtelijk-stedenbouwkundig verantwoord is.*

Het College volgt het advies van de dienst niet, gelet op het feit dat de carport wordt aangebouwd aan de zijmuur van de bezwaarindiener. Dit kan niet zonder zijn toestemming indien deze muur eigendom is van de aanpalende buur, wat blijkt uit het dossier. Zelfs indien het een gemene muur betreft- quod non- is artikel 622 BW van toepassing. Ook aan de bepalingen van art. 662 BW is niet voldaan.

...

Tegen deze beslissing tekenen de aanvragers op 17 juli 2009 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

In de toegevoegde nota van onbekende datum adviseert de dienst vergunningen de verwerende partij om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen.

Na de aanvragers te hebben gehoord op 29 september 2009, beslist de verwerende partij op 15 oktober 2009 om het beroep in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning te verlenen en overweegt hierbij het volgende:

“ ...

b. Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

Het college volgt het standpunt niet van haar dienst RO die de aanvraag zowel juridisch planologisch als ruimtelijk stedenbouwkundig verantwoordt vindt en wel omdat er niet aan de bepalingen art. 622 en 662 van het burgerlijk wetboek is voldaan. (vruchtgebruik??-geen muurovername)

De burgerlijke argumenten van het College zijn echter niet relevant in het kader van een stedenbouwkundige vergunning en de problemen daaromtrent dienen voor een burgerlijke rechtbank te gebeuren.

De dienst RO van Wervik onderzocht eerder de gangbare RWO-adviezen die stellen dat carports aan volgende toetsingsvoorschriften dienen te voldoen:

- *Max. oppervlakte 21m², max. hoogte 3m*

- Enkel mogelijk langs een kant van de woning
- De carport wordt ingeplant vanaf de 2^e helft van de voorgevel
- Er mogen geen bezwaren zijn tijdens het openbaar onderzoek

Het standpunt van de gemeentelijke administratie dient gevolgd die besluit dat de aanvraag wel niet voldoet aan bovenstaande richtlijnen maar wel kan vergund worden vermits de carport geplaatst is tussen 2 wachtgevels en zodoende op een eenvoudige wijze de gevelwand sluit, en verder geen hinder oplevert voor licht- en zontoetreding of privacy.

c. Conclusie

De burgerlijke argumenten van het College zijn niet relevant in het kader van een stedenbouwkundige vergunning en deze aanvraag is zowel juridisch-planologisch als ruimtelijk- stedenbouwkundig verantwoord aangezien de carport geplaatst is tussen 2 wachtgevels en zodoende op een eenvoudige wijze de gevelwand sluit, en verder geen hinder oplevert voor licht- en zontoetreding of privacy.

...

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De verzoekende partij is een derde belanghebbende voor wie de beroepstermijn van dertig dagen, overeenkomstig artikel 4.8.16, §2, 1° b VCRO, begint te lopen vanaf de dag na deze van aanplakking. Hoewel in het administratief dossier geen gegevens terug te vinden zijn met betrekking tot de datum waarop de bestreden beslissing werd aangeplakt en de verzoekende partij geen attest van aanplakking bij haar verzoekschrift voegt, dient te worden aangenomen dat het voorliggende beroep tijdig is.

De verwerende partij heeft de bestreden beslissing van 15 oktober 2009 met een ter post aangetekende brief van 16 oktober 2009 aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Wervik bezorgd zodat de in artikel 4.7.23, §4, eerste lid VCRO, zoals dit gold op het ogenblik van de kennisgeving, bedoelde termijn van tien dagen waarbinnen de burgemeester het bevel tot aanplakking diende te geven, ten vroegste op 17 oktober 2009 een aanvang heeft genomen.

Gegeven de voorgaande vaststellingen moet aangenomen worden dat het beroep van de verzoekende partij, ingesteld met een ter post aangetekende brief van 13 november 2009, alleszins tijdig is.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

De registratie van een inkomend verzoekschrift conform artikel 4.8.17, §1 VCRO door de griffier van de Raad, ongeacht of deze registratie geschiedt na regularisatie conform artikel 4.8.17, §2 VCRO, moet in essentie worden aangemerkt als de beoordeling van de vormelijke volledigheid van het betrokken verzoekschrift en impliceert geenszins, ook niet gedeeltelijk, de bevestiging van de ontvankelijkheid van het verzoekschrift. De registratie van een verzoekschrift verhindert derhalve niet dat het beroep tot vernietiging in voorkomend geval alsnog onontvankelijk wordt verklaard.

De Raad is in het licht van de artikelen 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO en 4.8.16, §3 VCRO bijkomend van oordeel dat enkel het inleidend verzoekschrift, al dan niet na regularisatie conform artikel 4.8.17, §2 VCRO, in aanmerking kan genomen worden om de ontvankelijkheid, in functie van het belang dat de verzoekende partij desgevallend doet gelden, en de gegrondheid, in functie van de middelen die worden ingeroepen, van het beroep te beoordelen. Met latere bijsturingen, aanpassingen of uitbreidingen, zoals desgevallend vervat in de wederantwoordnota of zoals mondeling toegelicht ter zitting, kan de Raad dan ook geen rekening houden.

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.16, §1, eerste lid 3° VCRO dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon of als rechtspersoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing. Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist derhalve niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is.

Wel zal de verzoekende partij het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen voldoende waarschijnlijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zal de verzoekende partij dienen aan te tonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of zal ondervinden. In voorkomend geval zal de verzoekende partij beschikken over het rechtens vereiste belang om conform artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep in te dienen bij de Raad.

Hoewel de verzoekende partij enerzijds, zij het uiterst summier, aanduidt welke grieven zij ten aanzien van de bestreden beslissing heeft, stelt de Raad anderzijds vast dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift nalaat een voldoende concrete omschrijving te geven van de aard en de omvang van de hinder of de nadelen die zij ingevolge de bestreden beslissing desgevallend meent te lijden.

Bij gebrek aan voldoende concreet omschreven hinder of nadelen kan de Raad het belang van de verzoekende partij bij de voorliggende procedure, en dus al evenmin het al dan niet geoorloofd en wettig karakter ervan, niet onderzoeken zodat noodzakelijk de onontvankelijkheid van het beroep dient vastgesteld te worden.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt onontvankelijk verklaard.
2. De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 3 augustus 2011, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Heidi HUANG

Filip VAN ACKER